

Rozważanie na piątek 34 tygodnia okresu zwykłego

Rozważanie na piątek 34
tygodnia okresu zwykłego.
Proponowane tematy to: Słowa
Jezusa nas zmieniają; Pismo
Święte: bliskość Boga, która
przybliżyła nas do innych;
Ewangelia jest zawsze nowością

- Słowa Jezusa nas zmieniają;
- Pismo Święte: bliskość Boga, która
przybliżyła nas do innych;
- Ewangelia jest zawsze nowością.

W TEN OSTATNI piątek okresu zwykłego, Jezus mówi w Ewangelii: „Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą” (Łk 21, 33). Chociaż w tamtej chwili mówił konkretnie o proroctwie dotyczącym upadku Jerozolimy, to jednak słowo Boże oddziałuje za każdym razem, gdy słuchamy go w modlitwie, w liturgii, w lekturze Pisma Świętego... Jeśli nie stawiamy oporu, przemienienia nas ono stopniowo od wewnątrz, zawsze pozostawia ślad. „Wtedy Bóg rzekł: «Niech stanie się światłość», i stała się światłość” (Rdz 1,3) - mówią pierwsze wersety Księgi Rodzaju.

Św. Josemaría, patrząc z uwagą na życie Chrystusa, stwierdził, że „dla każdego ma słowo, otwiera przed wszystkimi swoje najśłodsze usta, uczy ich, przekonuje, przynosi im nowinę radości i nadziei, o tej cudownej, jedynej w swoim rodzaju prawdzie Boga, który żyje z ludźmi. Raz mówi do nich z łodzi, gdy siedzą

na brzegu; innym razem na górze,
tak, że cały tłum może usłyszeć;
innym razem wśród zgiełku uczt, w
ciszy domu, idąc wśród zbóż, siedząc
pod drzewami oliwnymi. Zwraca się
do każdego według tego, co każdy
może zrozumieć: daje przykłady sieci
i ryb dla ludzi morza; nasion i
winorośli dla tych, którzy uprawiają
ziemię; gospodyni domowej powie o
utraconej drachmie; Samarytance -
korzystając z okazji kiedy ona idzie
po wodę do studni Jakuba”^[1].

Słowa Pana nie przemina, ponieważ
zawsze znajdują konkretny sposób,
aby dotrzeć do głębi każdego z nas.
„Ja jedynie wierzyć Twej nauce chcę,
Że w postaci chleba utaiłeś się”
powtarzamy w hymnie *Adoro Te
devote*, ponieważ Chrystus sam jest
prawdą.

BÓG CHCIAŁ być blisko nas na wiele sposobów, a jednym z nich jest Pismo Święte. „Słowo Boże pozwala nam dotknąć tej bliskości, ponieważ - jak mówi Księga Powtórzonego Prawa - nie jest od nas dalekie, ale jest *bliskie* naszemu sercu (por. Pwt 30, 14). Jest środkiem zaradczym na lęk przed samotnością w życiu (...).Słowo Boże napełnia nas tym pokojem, ale nie *zostawia w spokoju*. Jest to Słowo pocieszenia, ale i nawrócenia.

«Nawracajcie się», mówi bowiem Jezus zaraz po tym jak ogłosił bliskość Boga. Ponieważ wraz z Jego bliskością kończy się czas, w którym oddalamy się od Boga i od innych, czas, w którym każdy myśli o sobie i idzie naprzód na swoją drogą. To nie jest chrześcijańskie, ponieważ ci, którzy doświadczają bliskości Boga, nie mogą stwarzać dystansu wobec bliźniego, nie mogą odsunąć go w obojętności. W tym sensie ten, kto zbliża się do Słowa Bożego, otrzymuje zbawienny zwrot

egzystencjalny: odkrywa, że życie nie jest czasem wystrzegania się innych i chronienia siebie, ale okazją do wyjścia na spotkanie innych w imię Boga bliskiego”^[2].

Czytanie Pisma Świętego jest jednocześnie zbliżaniem się do Boga i zbliżaniem się do innych; jest to lektura, która nas przemienia i zbliża do tych, którzy nas otaczają. „Kiedy otwierasz Ewangelię świętą –radził św. Josemaría–, pomyśl, że nie tylko powinieneś znać to, co ona przekazuje - czyny i słowa Chrystusa - lecz także tym żyć. Wszystko, każdy przedstawiony szczegół, zostało tu zawarte, abyś to wcielał w konkretnych okolicznościach swojego życia. Pan wezwał nas, katolików, żebyśmy szli tuż za Nim i w tej świętej Księdze odnajdziesz życie Jezusa; lecz prócz tego powinieneś odnaleźć swoje własne życie. Nauczysz się również, tak jak Apostoł, pełen miłości pytać: «Panie,

co chcesz, abym uczynił...?». A wtedy usłyszysz w swojej duszy stanowczą odpowiedź: «Wolę Bożą». Bierz więc codziennie do ręki Ewangelię, czytaj ją i żyj nią jako konkretną regułą postępowania. Tak robili święci”^[3].

„JAK TWIERDZI św. Ireneusz:
«[Chrystus] w swoim przyjsciu
wniósł z sobą wszelką nowość». On
może zawsze, dzięki swej nowości,
odnowić nasze życie i naszą
wspólnotę (...), propozycja
chrześcijańska nigdy się nie starzeje.
Jezus Chrystus może również rozbić
uciążliwe schematy, w których
zamierzamy Go uwięzić, i zaskakuje
nas swą nieustanną boską
kreatywnością. Za każdym razem,
gdy staramy się powrócić do źródeł i
odzyskać pierwotną świeżość
Ewangelii, pojawiają się nowe drogi,
twórcze metody, inne formy wyrazu,

bardziej wymowne znaki, słowa zawierające nowy sens dla dzisiejszego świata. W rzeczywistości każda autentyczna działalność ewangelizacyjna jest zawsze «nowa»” ^[4] —.

W Piśmie Świętym przemawia Duch Święty, ten sam Pocieszyciel, którego Jezus obiecał nam zesłać aż do końca czasów (por. J 15, 26). W ten sposób objawiają się nam te same prawdy, które Bóg w nas wzbudza. „Słowo Boże nie przeciwstawia się bowiem człowiekowi, nie niszczy jego autentycznych pragnień, co więcej, oświeca je, oczyszczając i doprowadzając do spełnienia. Jakże ważne jest w naszych czasach odkrycie, że tylko Bóg odpowiada na pragnienie obecne w sercu każdego człowieka” ^[5] —.

Czytanie Ewangelii wprowadza nas na nowe drogi i razem z Jezusem prowadzi nas do poznania, kim

naprawdę jesteśmy: dziećmi tego samego Ojca. Maryja towarzyszy nam w tej podróży. Chociaż - jak mówi św. Jan Paweł II – „pragnęlibyśmy liczniejszych wskazówek, które pozwoliłyby nam lepiej poznać Matkę Jezusa”, mamy kilka opisów okresu niemowlęctwa Chrystusa i fragmenty, które mówią nam, jakie było miejsce Marii we wspólnocie chrześcijańskiej. Pozwólmy, by towarzyszyła nam w lekturze Pisma Świętego.

[1] Św. Josemaría, *Listy* 4, nr. 2.

[2] Franciszek, Homilia, 24-I-2021.

[3] Św. Josemaría, *Kuźnia*, nr. 754

[4] Franciszek, *Evangelii gaudium*, nr.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazanie-na-piatek-34-tygodnia-okresu-zwyklego/> (11-03-2026)